

Μια άλλη Αθήνα

Κύριε διευθυντά

Στο φύλλο της 17ης τρέχοντος μηνός η ασκούμενη ευρείαν επιρροή εφημερίδα The New York Times δημοσίευσε εκτενή ανταπόκριση από την ελληνική πρωτεύουσα με τον τίτλο: «Όλο και περισσότερα παιδιά στην Ελλάδα πεινάνε». (Η ανταπόκριση δημοσιεύθηκε ταυτόχρονα και στην International Herald Tribune. Την επικαλέστηκε στη Βουλή ως επιχειρήμα ο Τσίπρας κατά τη συζήτηση επίκαιρης ερωτήσεώς του την Παρασκευή, 19 του μηνός.) Πρόκειται για μια λυπητερή αφήγηση, βασισμένη στα λεχθέντα στη συντάξασα την ανταπόκριση από επτά επώνυμα πρόσωπα: έναν διευθυντή δημοτικού σχολείου, μια καθηγήτρια του πανεπιστημίου Αθηνών, μια μαθήτρια 15 χρόνων, μια δασκάλα, ένα άνεργο ζευγάρι και έναν άνεργο πατέρα τριών παιδιών. Όλα στην ευρύτερη περιοχή της πρωτεύουσας. Οι πιο χτυπητές διατυπώσεις: «Παιδιά ψάχνουν για φαγώσιμα στους σκουπίδοτενεκέδες του σχολείου». «Σε ό,τι αφορά την τροφική αβεβαιότητα η Ελλάς έχει πέσει στο επίπεδο κάποιων αφρικανικών χωρών»

(η καθηγήτρια). «Ένα παιδί πρόσφατα ελιποθύμισε (από την πείνα). Μερικά παιδιά άρχισαν να κλέβουν για να φάνε». Μια πολύ κακή εικόνα της Ελλάδος· στις οποίας τη φιλοτέχνηση δεν είναι καθόλου αμελητέα η συμβολή των ιθαγενών μέσω των επικοινωνιών· κυρίως των βραδινών τηλεοπτικών (λεγόμενων) δελτίων ειδήσεων ή εκπαιδευτικών διαφόρων ανδρών λαϊκίζοντων (υποτιθέμενων) σχολιαστών. Συμβάλλουν ουσιαστικά και πλείστες συζητήσεις στη Βουλή· όπως διεξάγονται στην ολομέλεια και στις διάφορες επιτροπές της (πειστικό παράδειγμα η προανακριτική επιτροπή για τη «λίστα Lagarde»). Προμπεθούν απλόχερα έτοιμο το υλικό που χρειάζονται οι καλοθελητές.

Η ανταπόκριση προκάλεσε μέσα στα επόμενα δύο εικοσιτετράωρα στην ιστοσελίδα της εφημερίδας 341 σχόλια· κάθε λογής και διαθέσεως σκέψεις και απόψεις· σοβαρές, επιπόλαιες, κακεντρεχείς, μετρημένες, ειρωνικές, ανόητες, συμπονετικές, διαφωτιστικές. Ο

Rudolf, π.χ., από τη Νέα Υόρκη παρατηρεί: «Η νότια Ευρώπη δεν έχει δημιουργικότητα, διορατικές προοπτικές – πάντα θα είναι έτσι, όπως θα είναι και η φτώχεια». Εκείνο όμως που κάνει βαθύτατη εντύπωση για την οξυδέρκεια και την περιεκτικότητά του είναι το σχόλιο που συνεισφέρει ο John MacCormak (χωρίς άλλον προσδιορισμό) από την Athens, Georgia - από την Αθήνα της πολιτείας της Γεωργίας των ΗΠΑ. Μην το χάσετε:

«Η Ελλάς δεν είναι μια χώρα στο χείλος της καταρρεύσεως. Μάζες ανθρώπων δεν ψαχουλεύουν σε σκουπίδοτενεκέδες. Παιδιά δεν λιποθυμούν, δεν είναι αυτή η ρουτίνα, από πείνα. Μάλλον είναι μια χώρα όπου οι περισσότεροι άνθρωποι οδηγούν λιγότερο, απορώντας πώς θα πληρώσουν τους φόρους για το ένα ή δύο σπίτια τους και ανήσυχτοι για το μέλλον.

»Η Ελλάς δεν πάει τόσο άσχημα “όσο κάποιες αφρικανικές χώρες”. Ούτε η σημερινή κατάσταση της Ελλάδος πλησιάζει καθ’ οιονδήποτε τρόπο

τις συνθήκες κατά τη διάρκεια ή μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (όταν δεκάδες χιλιάδες πέθαναν κυριολεκτικά από την πείνα). Τέτοια σχόλια αποκαλύπτουν ανωριμότητα. Εξευτελίζουν τον πόνο και τη δυστυχία στην Αφρική και κατά τον Παγκόσμιο Πόλεμο. Αποτελούν δε μπάλωμα για την αποτυχία της δημοσιογράφου να διεξαγάγει μια συγκροτημένη έρευνα της καταστάσεως στην Ελλάδα. Αυτό το αλεξιπτωτιστικό (αλήθεια, ήταν η δημοσιογράφος στην Ελλάδα;) κομμάτι είναι παχύ σε βινιέτες ανθρώπινου ενδιαφέροντος, αλλά φθινό σε στατιστικές και άλλες πραγματικότητες.

»Τα media χρησιμοποιούν την Ελλάδα σαν παιδί - τοιχοκολλητή για την προτιμώμενη από αυτά ερμηνεία της ζωής επί της Γης, από τη στιγμή που η χώρα άρχισε να γέρνει επικίνδυνα προς τη χρεοκοπία. Μερικοί από αυτούς που γράφουν απεικονίζουν την Ελλάδα σαν μια περιοχή ανθρωπιστικής καταστροφής, που συγκρίνεται με την Αφρική και την Ελλάδα αμέσως μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Κατηγορούν τις τράπεζες και το ΔΝΤ. Άλλοι απεικονίζουν την Ελλάδα σαν ένα πλωτό θέρετρο, όπου μάζες φοροφυγάδων διασχίζουν τις παραλίες οδηγώντας αυτοκίνητα Audi, τα οποία προμηθεύτηκαν με παράνομα αναπτυξιακά χρήματα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ενώ οι Γερμανοί ιδρωκοπούν στα εργοστάσια της Audi.

Την περασμένη εβδομάδα κυκλοφόρησε μια έκθεση, κατά την οποία οι Έλληνες και οι Κύπριοι είναι μεταξύ των πλουσιότερων ανθρώπων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Παιδιά που λιμοκτονούν. Εκατομμυριούχοι της πιστωτικής κάρτας. Διαλέξτε την καρικατούρα που επιβεβαιώνει την κοσμοαντίληψή σας (την εικόνα που έχετε του κόσμου).

Thank you, αγνώστε Αθηναίε, πολίτη μιας άλλης μακρινής Αθήνας. Γεια στην πένα σου. Από μακριά βλέπεις τα πράγματα πιο καθαρά· βοηθάει η απόσταση. Λείπει η κακότητα και η ιδιοτέλεια. Να 'σαι πάντα καλά, John MacCormak.